

دعای ۶۱ - هرگاه از خداوند تندرستی و
شکر بر آن را درخواست می نمود

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْبِسْنِي عَافِيَتِكَ،
وَجَلِّلْنِي عَافِيَتِكَ، وَحَصِّنِّي بِعَافِيَتِكَ، وَأَكْرِمْنِي
بِعَافِيَتِكَ، وَأَغْنِنِي بِعَافِيَتِكَ، وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ
بِعَافِيَتِكَ، وَهَبْ لِي عَافِيَتَكَ، وَأَفْرِشْنِي عَافِيَتَكَ،
وَأَصْلِحْ لِي عَافِيَتَكَ، وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ عَافِيَتِكَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

خداوند بر محمد و آلش درود فرست و عافیت را بر من بپوشان
و سراپایم را به عافیت بپوشان و به عافیت محفوظم دار و
به عافیت ارزشمند و عزیزم دار و بر من به عافیت احسان
کن و به عافیت بر من صدقه ده و عافیت را به من ببخش و
عافیت را بر من بگستران و عافیت را برایم شایسته گردان
و در دنیا و آخرت بین من و عافیت جدایی مینداز.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَعَافِنِي عَافِيَةً
كَافِيَةً شَافِيَةً عَالِيَةً نَامِيَةً، عَافِيَةً تُؤَلِّدُ فِي
بَدَنِي الْعَافِيَةَ، عَافِيَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَآمِنُنْ عَلَيَّ

بِالصِّحَّةِ وَالْأَمْنِ وَالسَّلَامَةِ فِي دِينِي وَ بَدَنِي،
وَالْبَصِيرَةِ فِي قَلْبِي، وَالتَّفَاذِي فِي أُمُورِي، وَالْخَشْيَةِ
لَكَ، وَالْخَوْفِ مِنْكَ، وَالْقُوَّةَ عَلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ
مِنْ طَاعَتِكَ، وَالْإِجْتِنَابَ لِمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مِنْ
مَعْصِيَتِكَ.

خداوندا بر محمد و آتش درود فرست و مرا عافیت ده؛ عافیتی
بی نیاز کننده، شفابخش، برتر، افزون شونده؛ عافیتی که در
بدنم عافیت تولید کند، عافیت دنیا و آخرت. و بر من منت
گذار، به تندرستی و امنیت و سلامت در دین و بدنم و بینایی
در دلم و قاطعیت در امورم و هراس برایت و بیم از حضرتت
و توان و نیرو بر آنچه از طاعتت به من فرمان دادی و دوری از
نافرمانی ات نسبت به آنچه مرا از آن بر حذر داشتی.

اللَّهُمَّ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، وَزِيَارَةِ قَبْرِ
رَسُولِكَ - صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَيْهِ
وَعَلَى آلِهِ - وَآلِ رَسُولِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَبَدًا مَا
أَبْقَيْتَنِي، فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، وَاجْعَلْ
ذَلِكَ مَقْبُولًا مَشْكُورًا، مَذْكُورًا لَدَيْكَ، مَذْخُورًا
عِنْدَكَ، وَأَنْطِقْ بِحَمْدِكَ وَشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَحُسْنِ
السَّنَاءِ عَلَيْكَ لِسَانِي، وَأَشْرَحْ لِمَرَاثِدِ دِينِكَ قَلْبِي،

خداوند! بر من منت گذار به حج و عمره و زیارت قبر پیامبرت - که درود و رحمت و برکاتت بر او و بر آل او باد - و بر زیارت قبور اهل بیت رسولت علیهم السلام، همیشه تا وقتی که مرا زنده بداری، در امسال و همه سال و آن زیارت را پذیرفته و شایسته قدردانی و منظور نظر پیشگاهت و اندوخته ای برایم نزد خود قرار ده. و زبانم را به سپاس و شکر و ذکر و ستایش نیک، نسبت به حضرتت گویا کن؛ و دلم را برای راه های مستقیم دینت گشاده فرما،

وَأَعِزَّنِي وَذَرِّبْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَمِنْ شَرِّ
السَّامَةِ وَالْهَامَةِ وَالْعَامَةِ وَاللَّامَةِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
شَيْطَانٍ مَرِيدٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ، وَمِنْ
شَرِّ كُلِّ مُتْرَفٍ حَفِيدٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ضَعِيفٍ
وَشَدِيدٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَرِيفٍ وَوَضِيعٍ، وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ قَرِيبٍ وَبَعِيدٍ،
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لِرَسُولِكَ وَلَا أَهْلَ بَيْتِهِ
حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ
أَخِذٌ بِنَاصِيَتَيْهَا، إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

و مرا و فرزندانم را پناه ده از شیطان رانده شده و از شر جانوران زهر دار و حیوانات بدون زهر و سایر جانداران و مردم چشم شور و از شر هر شیطان سرکش و از شر هر پادشاه ستمگر و از شر هر خوش گذران ناز پرورده و از شر هر ناتوان و قوی و از شر هر

عالی مقام و فرومایه و از شر هر کوچک و بزرگ و از شر هر دور و نزدیک و از شر هر جن و انس که در برابر پیامبرت و اهل بیتش، جنگی را برپا کرد و از شر هر جنبنده‌ای که تو زمام اختیارش را به دست داری؛ همانا تو بر راه راستی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ
فَأَصْرِفْهُ عَنِّي، وَادْحَرْ عَنِّي مَكْرَهُ، وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّهُ،
وَرُدِّ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ،

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و هر که نسبت به من آهنگ بدی کند، او را از من بازدار و نیرنگش را از من دور ساز و شرش را از من برطرف کن و مکرش را به گلوگاهش برگردان،

وَاجْعَلْ بَيْنَ يَدَيْهِ سَدًّا حَتَّى تُعْمِيَ عَنِّي بَصَرَهُ،
وَتُصِمَّ عَن ذِكْرِي سَمْعَهُ، وَتُقْفِلَ دُونَ إِخْطَارِي
قَلْبَهُ، وَتُخْرِسَ عَنِّي لِسَانَهُ، وَتَقْمَعَ رَأْسَهُ، وَتُذِلَّ
عِزَّهُ، وَتَكْسِرَ جَبْرُوتَهُ، وَتُذِلَّ رَقَبَتَهُ، وَتَفْسَخَ
كِبْرَهُ، وَتُؤْمِنَنِي مِنْ جَمِيعِ ضَرِّهِ وَشَرِّهِ، وَغَمَزِهِ
وَهَمَزِهِ، وَلَمَزِهِ وَحَسَدِهِ وَعَدَاوَتِهِ، وَحَبَائِلِهِ
وَمَصَائِدِهِ، وَرَجْلِهِ وَخَيْلِهِ، إِنَّكَ عَزِيزٌ قَدِيرٌ.

و مانعی پیش رویش قرار ده تا چشمش را از دیدن من کور و گوشش را از شنیدن گفتار من کرسازی و دلش را از یاد من قفل کنی و زیانش را از گفتگو درباره من لال گردانی و سرش را بکوبی و عزتش را خوار کنی و بزرگی اش را بشکنی و بر گردنش، گردن بند خواری اندازی و کبریای اش را از هم بپاشی و مرا از تمام زیان و شر و طعنه و غیبت و عیب جویی، حسد، دشمنی، بندها، دامها، پیاده و سواره اش ایمن داری؛ همانا تو شکست ناپذیر توانایی.